Söndagen efter nyår 260104
Samlande rubrik: Guds hus

Joh 2:13-22 Templet rensas
13 Judarnas påskfest närmade sig, och Jesus gick upp till Jerusalem. 14 I templet stötte han på dem som sålde oxar och får och duvor och dem som satt där och växlade pengar. 15 Han gjorde en piska av repstumpar och drev ut allesammans ur templet med deras får och oxar. Han slog ut växlarnas pengar och välte omkull deras bord, 16 och till dem som sålde duvor sade han: »Bort med allt det här! Gör inte min faders hus till en saluhall.« 17 Och hans lärjungar kom ihåg att det står skrivet: Lidelsen för ditt hus skall förtära mig. 18 Judarna sade då till honom: »Vad kan du visa oss för tecken, du som gör så här?« 19 Jesus svarade: »Riv ner detta tempel, så skall jag låta det uppstå igen på tre dagar.« 20 Judarna sade: »I fyrtiosex år har man byggt på det här templet, och du skall låta det uppstå igen på tre dagar!« 21 Men det tempel han talade om var hans kropp. 22 När han sedan uppstod från de döda kom hans lärjungar ihåg att han hade sagt detta, och de trodde på skriften och på ordet som Jesus hade sagt.

I dag lyfter jag fram två avgörande perspektiv i evangelietexten, som visar hur Jesus tas emot.

1. Varför rensar Jesus templet?
2. Judarnas krav på bevis avseende Jesu auktoritet?
   I kontrast står lärjungarnas tro på skriften och på Jesu ord.

Vi börjar med när Jesus rensar templet. Det handlar inte om ilska i största allmänhet, utan om vem och vad templet är till för.
Templet var indelat i olika områden, med stegvis begränsat tillträde.
1. Hedningarnas förgård, är det yttersta området. Dit hade alla människor – både judar och icke-judar – tillträde. Det var avsett för bön och närvaro inför Israels Gud. Icke-judar fick inte gå längre in i templet.
Detta var **hedningarnas enda plats** inför Gud!
2. Kvinnornas förgård – som låg innanför hedningarnas förgård. Dit hade Judiska män och kvinnor tillträde.
3. Israels förgård, även kallad männens förgård: Här hade endast judiska män tillträde och de stod här medan prästerna utförde offren.

4. Prästernas förgård. Tillträde: Endast präster. Här skedde alla de offerhandlingar som var påbjudna i Gamla testamentet. Här fanns brännofferaltaret och tvättkaret. Tvättkaret är mindre känt, men väldigt betydelsefullt.
Andra Moseboken 30:17–21 Herren talade till Mose:
”Du skall göra ett tvättkar av koppar … Det skall stå mellan uppenbarelsetältet och altaret, och du skall fylla det med vatten. Aron och hans söner skall tvätta händer och fötter i det. När de går in i uppenbarelsetältet skall de tvätta sig med vatten, ***så att de inte dör*** *… Det skall vara en evig stadga för dem.”* (Bibel 2000, sammanfattat citerad)
5. Det heliga (inne i tempelbyggnaden). Dit hade endast präster tillträde. Här skedde den dagliga gudstjänsten, och här fanns skådebrödsbordet, den sjuarmade ljusstaken och rökelsealtaret.
6. Det allra heligaste. Hit fick endast översteprästen gå, en enda gång per år. På försoningsdagen. Här fanns tidigare förbundsarken. Avsikten – funktionen – var: Att möta Guds särskilda närvaro.
Hedningarnas förgård var den yttersta och mest utsatta platsen i templet. Det var den enda plats där icke-judar fick be till Israels Gud. När offerhandel och penningväxling flyttades hit fanns det inte längre någon plats för stillhet och bön. De som redan stod längst ut trängdes nu ut från templet genom omdaningen av området till ett handelscentrum. Det är därför Jesu ord blir så laddade:
”Mitt hus skall vara ett bönens hus för alla folk” (Jes 56:7)
Jesus rensade templet för att återge hedningarna deras plats inför Gud! När Jesus talar om att bygga upp templet syftar han på sin egen kropp, på sin försoningsgärning. Jesu kropp blir det nya templet dit hela mänskligheten får tillträde. När Jesus gör detta fullföljer han profetian
Trots alla under de själva sett vägrar judarnas råd att dra slutsatsen att Jesus är Guds son. De kräver tecken på hans auktoritet att återställa deras marknadsplats till dess ursprung. **De kände mycket väl till skriftens föreskrifter om templets olika områden!**
När Jesus uppstått från de döda, kom lärjungarna ihåg vad som står i skriften och tror på vad Jesus sagt dem.
Evangelierna lägger därmed också ett personligt val framför oss. Mitt och ditt behov av Jesu försoningsgärning ställer oss därför inför ett personligt val: att ta emot – eller att avstå – det tillträde till Guds gemenskap som Gud själv öppnat genom Jesu Kristi försoningsgärning.